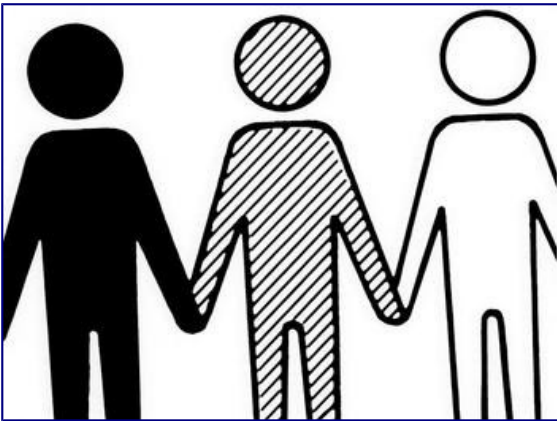

ኢትዮጵያ ታሪክ ቅሚያና የዘርኝነት ሴራ - ደ .ሰርጸ ደስታ

ብዙ ጊዜ አስቤዋለሁ ግን መልስ ያላገኘሁለት ጥያቄ ነው። ብዙዎች ስለ ኢትዮጵያ ታላቅነት ሊያወሩ ይፈልጋሉ። ታላቅነታችንን በምንድነው; ከዚህ በታች የማሳርፈው ሐሳብ ሁሉ የራሴ አስተያየት ነው። ምንግልባት የሚቀየም ካለ ከልቤ ከወዲሁ ይቅርታ እጠይቃለሁ። ሰዎች ይገባቸው ይሆን በምለው ፊት ለፊት የሆኑ ቃላት ልጠቀም ስለምችል አሁንም ከምንም አንጻር ሳይሆን እኔን ስለመሰለኝ ነው። ከተስማማችሁ መልካም ስህተት ሆኖ ካገኛችሁት ግን ተሳስተህል የምታስበው ትክክል አይደለም ብሎ ሊያርመኝና እኔም ያላወቅኩትን ሊያስተምረኝ የሚችል ካለ ከልብ እቀበላለሁ።

1. የጥንታዊው ስልጣኔና ታሪክ ቅሚያ:

በእኔ አስተሳሰብ ጥንታዊ ስልጣኔ ታይቶበት የነበረው የኢትዮጵያ ታሪክ አሁን ያለንው ሕዝቦች (ይቅርታ የሕዝብ በራሱ ብዙ እንደሆነ አሳምሬ አውቀዋለሁ የዘመኑ ቋንቋ ስለሆነ ነው) የማንነታችንን መገለጫ ሊሆን በፍጹም አይችልም። አክሱምም የትግሬ ላሊበላም የአማራ ሌላም በሉት አሁን ባለቤት እንደሆኑ የሚያስበው ወገኖች አባቶቻቸው የሰሩት ሳይሆን የሌላ ሕዝብ በረከት እንደሆነ አምናለሁ። ይህንንም ከልጅነቴ ጀምሮ አስተውለዋለሁ። ደግነቱ ግን ከውጭ በመጣ ሳይሆን አሁንም ኢትዮጵያ ውስጥ አንድ አካል ሆኖ ባለ ሕዝብ እንደተሰራ ሳስብ እጽናናለሁ። የቀደመው የአክሱምም በሉት የኋለኛው የላሊበላ አስደናቂ የሰው ልጆች ጥበብ የኢትዮጵያውያን መጀመሪያ ነዋሪዎች የሆኑት ዛሬ አገው ብለን የምንጠራው ሕዝብ ታሪክ ነው። የዚህ ሕዝብ ታላቅነት ደግሞ በኢትዮጵያ ብቻ የተገደበ ሳይሆን የጥንታውያኑ ግብጾችም ታሪክ ባለቤት ነው። ፈርዖኖችና አክሱማውያን ወይም ዛሬ እኛ አገው የምንለው ሕዝብ አንድ ወገን እንደሆኑ እንገነዘባለን። ይህ ሕዝብ ግን ዛሬ በግብጽ በአረቦች በኢትዮጵያ ደግሞ ራሳቸውን ስሎሞናውያን ነን በሚሉ ወገኖች ታሪክ ተነጥቋል። የታሪክ ተመራማሪዎችም ይህን ጥንታዊ መሠረት የነበረውን ሕዝብ ታሪክ ከመዘከር ይልቅ የኢትዮጵያን ጥንታዊ ጥበብ ያመከነውን ራሱን ሴማዊና የሰሎሞን ዘር እያደረገ የሚመዳደቀውን ሕዝብና መሪዎች ታሪክ ታላቅነት ሊነግሩን ብዙ ጥረዋል።

ጥቂት እውነታዎችን እናንሳ በጥናዊቷ ኢትዮጵያ (አቢሲኒያ) (ምሳ. አክሱም፣ አዲሲስ)፣ ምስር (ግብጽ)፣ ኑቢያ (ሱዳን) ተንሰራፍቶ ይኖር የነበረው ይህ ነገድ (ወገን) በታላቅነቱ አለምን ያስፈራና፣ ያስገርም እንደ ነበር ጥንታውያኑ የታሪክ ጸሐፊዎች መዝግበውታል። ከነዚህም አንዱ ዲዎከራተስ የተባለው ግሪካዊ ጸሐፊ ከክርስቶስ ልደት በፊት መዝግቦት ያለው ታሪክ ነው። ይህ ወገን ኢትዮጵያ ውስጥ በተለይም በአክሱምና አዲሲስ ታላቅና መሪ ሆኖ ሳለ የሰሎሞን ወገን ነን በሚሉና አረቦች ቀስ እያለ በመዳከሙ ስልጣኑ ስሎሞናውያን ነን በሚሉ እጅ ገባ። አዲሲስን ቀደም ብሎ በጦርነት አጣት አክሱምንም ለቀቀ። ለዘመናት

ደንታ ቢስና የጥበብ አውዳሚ በነበረው የሰሎሞን ወገን ነኝ በሚለው አካባቢው ሲመራ ከቆየ በኋላ እንደገና ወደ ደቡብ በማፈገፈግ ዛሬ ላሊበላ ወይም ሮሃ የምትባለውን ቦታ ማዕል በማድረግ ያ የጥንቱ ባለታሪክ ሕዝብ ጉልበት አግኝቶ ሥልጣን ያዘ። ብዙዎቻችን ይህን ታሪክ የዛግዌ ሥርዎ መንግስት እያልን በትምሕርት ቤት ተምረንዋል። አስተማሪዎቻችን ግን የአክሱምን ታሪክ ከሰሎሞናውያኑ ጋር አጣምረው ነው የነገሩን። አዎ ታሪክን በመቀማት የተገኘ ታሪክ የመጀመሪያው የአክሱም ሰሎሞናዊ ለተባለው የጥበብ ጠላት መስጠቱ ነው።

ይህ ጥንታዊው የኢትዮጵያ ሕዝብ እንደገና ሌላ ታሪክ በሮሃ (ዛሬ ድረስ አለምን የሚያስደምመውን) እያሳየ ሳለ ነገሮች ግራ በሚያጋባ ሆኔታ በሀይማኖት በሚመስል ማግባባት ሥልጣኑን አሳልፎ ሰሎሞናዊ ነኝ ለሚለው ወገን ሰጠ። የመጀመሪያውም ሰሎሞናዊ ነጋሲ ይኩኖ አምላክ ይባላል። ልብ በሉ ይህ ሕዝብ ሥልጣን አሳልፎ የሰጠው በሐይማኖታዊ ጉዳይ ስለነበር በሰላም ነው። ዛግዌዎች (አገዎች) እጅግ እግዚአብሔርን የሚያመልኩ ስለነበርም በዚህ ጉዳይ የተታለሉ ይመስለኛል። ይቅርታ እዝህ ጋር ያለው ሒደት ሐይማኖታዊ ጉዳይ ስላለው ግር ስላለኝ ብዙ መናገር አልፈለገኩም። የተሳሳትኩትም ካለ ሒደቱን አጥርቶ የሚያውቅ ሊያብራራልን ይችላል። እዝህ ጋር ግን መጥቀስ የምፈለገው ሥልጣኑን ለሰሎሞናውያኑ ሲያስረክብ የተገባለት የራስ ገዥነት ቃል ኪዳን ስለነበር ልብ ትሉት ዘንድ የአገው ገዥዎች እስከ አጼ ኃለስላሴ ዘመን ድረስ ዋግ ሹም የሚል ልዩ መጠሪያ እንደነበራቸው ይታወቃል። እንደ ውሉ ዋግ ሹም እንደ ራሶቹ ለንጉሱ የመታዘዝ ግዴታ የለበትም የመስማማት እንጂ።

እንግዲህ ከይኩኖ አምላክ ጀምሮ ኢትዮጵያን አንደገና አንድ ለማድረግ እስከተንቀሳቀሱት የአጼ ቴዎድሮስ፣ ዮሐንስ፣ ምኒሊክ ታሪክ ድረስ ያለውን የኢትዮጵያ ታሪክ ምን እንደሚመስል ሁላችሁም ትረጉሙ ታላቸው። ሰላምናውያኑ ለሁለሁለተኛ ጊዜ እድል ቢያገኙም አገሪቷን በየገጡ ከፋፍለው በሚገዙ የዘመናታዊ ዱርዬ መሳፍንቶች መፈንጫ አደረጉት። በታሪክም ይህ ዘመን የጨለማው ዘመን ተብሎ ይታወቃል። ይህን እውነት አጉልቶ የሚነግረን የታሪክ ተመራማሪ አላገኘንም። አሁንም በዛው በተለከፍንበት የዘመናት ዝቅጠት በሆነው አስተሳሰብ እንዳከራለን። እዚህ ድረስ ያለውን አንኳር ታሪክ ከጠቆምኩ ይበቃኛል። ብዙ ማተት ይቻላል ውስጡን አለማወቅ ሳይሻል አይቀርም። ተሳስተህል የሚል ያርመኝ

2. የዘመናዊዎ ኢትዮጵያ ታሪክ ባለቤትነት ማሳጣትና ትውልድን በዘረኝነት ማምከን፡-

ይህ ታሪክ በአጼ ቴዎድሮስ ኋላም በዮሐንስ ተሞክሮ እውን የሆነው ግን በታላቁ ምኒሊክ ነው። እዚህ ታሪክ ላይ ዛሬ ያለው ትውልድ ብዙ የተመሰቃቀለ አመለካከት ስላለው በእርጋታ አንብቦ ከተረዳኝ በኋላ የምናገረው እውንነት ካልሆነ በተጨማሪም ማስረጃ ያርመኝ። ይህ ታሪክ በይበልጥ ያሳተፈው ሕዝብ የትኛውን ነበር; በዚህ ታሪክ ሒደት ውስጥ ታሪክን የተቀማ ሕዝብ አለ; ከላይ ያነሳሁት የአገው ሕዝብ ታሪኩን በጉልበት ማጣት ተቀማ እንጂ ታሪኩን የራሱ እንደሆነ የሚያውቅ ይመስለኛል። ዛሬ በጎንደር አካባቢ እኛ የተለየን ነን ብሎ የተነሳው የቅማንት ሕዝብም ጥያቄ ከዚህ መሠረት ጋር ሊያያዝ ይችላል። ብዙም ጠለቅ ብዬ ስለማላውቅ ግን ለመጠቆም ያህል እንጂ የምሰጠው መረጃ የለኝም። በዘመናዊቷ ኢትዮጵያ ግን ከፍተኛ አስተዋጾ የነበረው ሕዝብ ታሪኩን መቀማት ብቻ ሳይሆን የአንተ አይደለም ተብሎ ከነጭርሱ የራሱን ታሪክ እንዲጠላና የጠላት ታሪክ እንድሆነ እንዲያስብ ተደርጓል።

ወደዚህ ዝርዝር ከመገባቴ በፊት አንድ ቁም ነገር አዘል ተረት ትዝ ስላለኝ ላነሳው ወደድሁ። ሰውዬው በግ ተሸክሞ ገበያ ሊሸጥ ይሄዳል ሶስት ሌቦች ሰውዬውን በጉን ሊነጥቁት አሰበው ተማከሩ። ምክራቸውም በተለያየ ቦታ መንገድ ላይ ሆነን በግ ሳይሆን ውሻ እንደተሸከመ ብንነግረው በጉን ይጥልልናል ብለው ተማከሩ እንደ ተማከሩትም በተለያየ ቦታ ሆነው ገበያው መንገድ ላይ ይጠብቁት ጀመር። የመጀመሪያው ገና ባለበጉ ከሰፈሩ ወጥቶ የገበያውን መንግድ ሲጀምር ያገኘውና አያ እከሌ ምነው በዛሬው ቀን ውሻ ተሸክመህ ወዴት ትሄዳለህ ይለዋል። ባለበጉ ተናዶ እንዴ ወሻ ተሸክመክ ትለኛለህ ብሎ ሌባውን ዘልፎት ይሄዳል። መሀል

መንገድ ላይ ሲደርስ ሌላው ሌባ ያገኘውና ከመጀመሪያው በባስ ምነው አያ እከሌ በገበያ ቀን ውሻ ተሸክመህ ወዴት ነው ይለዋል። ሰውይው ትንሽ መጠራጠር ጀመረ ግን ይህንንም አልፎት ሄደ። ሶስተኛው ገበያው አቅራቢያ ሊደረስ ሲል ያገኘውና ራሱን ይዞ አቶ እከሌ ምነው በሠላም ነው በገበያ ቀን ውሻ ተሸክመህ የመጣህው ይለዋል። በዚህ ጊዜ ሰውዬው የተሸመው በግ ሳይሆን ውሻ እንደሆነ ስላመነ ከትከሻው አውርዶ በጉን ይለቀዋል። ሌቦቹ በጉ የሄደበትን ተከትለው በዚህ ሁኔታ በጉን ይወስዱበታል። የኋለኛው የኢትዮጵያ ታሪክ ቅሚያም እንዲሁ ነው።

ከላይ በጠቀስኩት ተረት መሰል ቁምነገር አይነት የገዛ ታሪኩን በዘመናዊቷ ኢትዮጵያ ተነጥቆ እንደዜጋ እንኳን ሳይሆን እንደ ባዕድ ራሱን እንዲቆጥር የተደረገው ሕዝብ በዘመናዊኞቹ የኦሮሞ ሕዝብ እየተባለ የሚጠራው የኦሮሞኛ ተናጋሪው ሕዝብ ነው። ከይቅርታ ጋር እዚህ ጋር የኦሮሞኛ ተናጋሪ እንጂ ኦሮሞ የሚለውን ለመጠቀም አልፈለግኩም። ስለዝህ ጉዳይ ብዙ ራሱን በቻለ ርዕስ የማነሳው ይሆናል። ቢቻል በሌላ ፅሁፍ። ወደ ተነሳሁበት ልመልሳችሁ። የዘመናዊቷ ኢትዮጵያን የፈጠሩት ምኒሊክ እንደሆኑ ሁላችንም የማንክደው ሀቅ ነው። የምኒሊክ ታሪክ ደግሞ ዋነኛ ተዋናዮቹ እነማናቸው ቢባል የኦሮሞኛ ተናጋሪው በተለይም የሸዋ ኦሮሞ ታሪክ ነው። አስቀድሞ አገርን እንደ ከማድረግ ጀምሮ አፍሪካን ብሎም የጥቁርን ሕዝብ ሁሉ ታሪክ የለወጠው የአደዋው ታሪክ ይህ ታላቅ ሕዝብ በመሪነት የተሳተፈበት ድል ነው።

የአገር አንድ ማድረጉን ሂደት ዛሬ ድረስ አስከሚኮነው የአኖሌና ጨለንቆን ጦርነት ጨምሮ በኋላ ልምጣበት ግን እስኪ ሁላችንም ለሂሊናችን ዳኝነት ይረዳን ዘንድ በአደዋ ልጅምር። በአደዋው ድል ከሚታወቁ ጀግኖች ፊታውራሪ ገበየሁ ጎራና ደጃዝማች ባልቻ ሳፎ ተወዳዳሪ የሚገኝላቸው አይመስለኝም። ከነጭረሱም ፊታውራሪ ገበየሁ በዚህ ጦርነት ራሳቸውን መስዋዕት ባያደርጉ ጦርነቱ ሽንፈት ሊሆን ይችል ነበር። ይህን ታሪክ ስናገር ብዙዎች የሚረዱት ስላልመሰኝ እያዘንኩ ነው። ገበየሁ የሚመሩት ጦር የመጀመሪያው ነበር። ጦሩ ከጣሊያን ጋር ሊገጠም ፈራ። ከዚህ በኋላ ገበየሁ ጦሩን በማዘዝ ሳይሆን እንዲህ የሚል ቃል ተናገሩ። “ሁላችሁም ተመለሱ ለምንሊክ ገበየሁ በእንዲህ ያለ ሁኔታ በጣሊያኖች ተገደለ ብላችሁ ንገሩት” ብሎ ወደ ጦርነቱ ብቻውን ገሰገሰ። በዚህን ጊዜ ነበር ወታደሩ የመሪያቸውን ቁረጠኛ ውሳኔ ሲያውቅ ፍርሀቱ ለቆት ጦርነቱን ከመሪው ጋር የተጋፈጠው። ይህ የታሪክ እውነት ነው! ይህ ባይሆን የአደዋ ጦርነት ምን ሊሆን እንሚችል ገምቱ። አደዋ የገበየሁ ደም ውጤት ነው። ስለ ገበየሁ ግን የረባ ታሪክ እንኳን አንብቤ አላውቅም። አባቴ ከነገረኝ በቀር። እንዳ ስላሴን ጣሊያን አረከሰው ገበየሁ በሞቱ ግባና ቀድሰው፣ የምትለው ስንኝ ግን በጣም ታስደስተኛለች። አደዋ የብዙዎች ተሳትፎ ቢኖርበትም እኝህ ታላቅ ሰው መስዋዕት ባይሆኑ ግን ታሪኩ ሌላ መልክ ሊኖረው እንሚችል አስባለሁ። በገበየሁ ሞት ጦሩ ሁሉ በእልህና በቆራጥነት ይዋጋ ነበርና። ሌላው በተለምዶ ባልቻ አባ ነብሶ የምንላቸው ደጃዝማች ባልቻ ሳፎ በአደዋው ጦርነት በቀዳሚነት የሚታወቁት ጀግና ናቸው። ገበየሁ ቢሞት ተተካ ባልቻ ... የሚባለውም ከገበየሁ ጋር ተመሳሳይ የሆነ የጀግንነት ባሕር ስለነበራቸው ነው። በነገራችን ላይ ባልቻ ሳፎ በመጀመሪያው ጦርነት ወጣት ስለነበሩ ሁለቱንም የኢጣሊያ ጦርነት የተሳተፉ ሰው ናቸው። የሞቱትም በሁለተኛው ጦርነት ነው። ቅድም ኦሮሞ የሚባለው ሕዝብ በደም ይሁን በቋንቋ ለእኔ ግልጽ ስላለሆነልኝ ነው። ኦሮሞኛ ተናጋሪ ያልኩት። ቋንቋ ባደግንበት ነውና። ኦሮሞ የሚባለው ሕዝብ እንደ አንድ መንደር ነዋሪ አይደለም። በጣም ውስብስብ ነው። ከዚህ አንጻር እነ ራስ ሚካኤል የወሎው (ራስ አሊ መሰለኝ ይቅርታ አርሙኝ)፣ ራሳቸው እቴጌ ጣይቱ ብጡል ሌሎችም የዚሁ የአደዋውና የምኒሊክ ዘመን ታላቅ ባለታሪኮች ከዚሁ ሕዝብ አካል ናቸው። ይህ እውነት ነው። የአደዋ ታሪክ በቀዳሚነት ሊዘከር የሚገባው ከዚህ ሕዝብ ጋር ነው። እውነት እንናገር ከተባለ ከትግራይ ራስ አሉላና መሪም ስለነበረሩ ራስ መንገሻ ዩሐንስ በቀር እዛ ቦታ ታሪኩ የሚታወቅ ሰው አልሰማሁም፣ አማራ ከሚባለውም ሕዝብ ከንጉስ ተክለሀይማኖት (ንጉስ ተክለሀይማኖትም ምን አልባት አማራ የሚባለው ሕዝብ አካል ከሆኑ ማለት ነው) በቀር ማን ተሳታፊ እንደነበር አላውቅም። እንግዲህ አማራ የተባለው ሕዝብ ተሳተፊ ከተባለ ራሳቸው ሚኒሊክና አጎታቸው ራስ መኮንን ናቸው። ይህም ባይሆን

የሁለቱም መሪዎች ወታደሮች አሮሞ የሚባለው ሕዝብ ልጆች ሊሆኑ እንደሚችሉ እያሰብን። ለነገሩ ራሳቸው ምኒሊክ ሆኑ መኮንን የዘር (በደም ከሆነ) ሀረጎቻቸው ከየት እንደሆነ ማን ያውቃል; ሸዋ እንሆነ የተወሰነ ሕዝብ ነው። ይህን ታሪክ እንዲክድና እንሁም እንዲጠላው የተደረገው የዛሬው የአሮሞኛ ተናጋሪው ሕዝብ ትውልድ ለዚህ ባይተዋር ለአገሪቱም እንደዚህ እንዳያሰብ ሆኗል። ራስ መኮንን የወልደ ሚካኤል ጉዲሳ ልጅ መሆናቸውን አንዘንጋ።

አገርን እንድ የማድረግ ሐደት ግልጽ ነበር። በዋነኝነት የመሩት አሁንም የአሮሞኛ ተናጋሪው ሕዝብ ልጆች ናቸው። ዛሬ ሆን ተብሎ የአሮሞኛ ተናጋሪው ሕዝብ ልጆች ያንን ታሪክ እንደ ልዩ የታሪክ ቁስል እንድቆጥሩ የተደረገብት ዋነኛ ምክንያት ያ ሂደት አሳፋሪ ሆኖ ሳይሆን ይህን ሕዝብ ራሱ የገነባትን ኢትዮጵያን እንዲጠላ በማድረግ እንደልባቸው በአገሪቱ ውስጥ ሊፈነጩ የሚችሉበትን እድል ለመፍጠር ባሰቡ አደገኛ ሴረኞች እንሆነ ብዙ ሰው አሁንም አልገባውም። በዚህ ጉዳይ ሴረኞቹ እንደጠበቁት ተሳክተዋል። የአሮሞኛ ተናጋሪውን ሕዝብ ልጆች ከታሪክ ባለቤትናቱ አልፎም ከኢትዮጵያዊነቱ ለይተውታል። ይህ ባይሆን አንድም ኃይል አለኝ የሚል አካል ያለዚህ ሕዝብ ይሁንታ እንኳን ዛሬ ሕዝቡ በሚኖርበት አሮሞያ በሚባለው ክልል በሌሎችም ክልል እንደልብ መዘወር ባልቻለ ነበር። በአሮሞኛ ተናጋሪው ላይ የወጡት እቅድ ሙሉ-በሙሉ የተሳካላቸው ሲሆን ዛሬ ሌላውም ኢትዮጵያነቱን እንዲዘነጋና በቀበሌ እንዲያሰብ በማድረግ አንድነቱን በመበታተን ሴረኞቹ ለራሳቸው አመቻችተውታል። ብዙ ሰው ጎሰኝነትን እጠላለሁ ይላል። ውስጡ ግን እጅግ ዘረኝነት ይነበባል። ጎጃሜው አማራ እንጂ ኢትዮጵያዊነት ሁለተኛው ነው። ትግራይም ትግሬ እንጂ እንደዚያው። ሌላውም እንደዚያው። እና ማን ነው በኢትዮጵያነት ሁሉንም በአንድ አይቶ ሊመራ የሚችል; ዛሬ የሆነ ቦታ ሕዝብ ሲቸገር፣ ሲገደል፣ ሌላም ሲሆን ኢትዮጵያዊ ተብሎ ማሰብ ቀርቷል። አማራ፣ አሮሞ ምናምን ነው እንጂ። አንዳንዶች እንደውም ከሃይማኖትም ጋር አዳቅለውት ክርስቲያን አማሮች ምናምን ማለት የተለመደ ነው። ሰሞኑን በአሮሞያ ክልል ልጆቻችን ሲገደሉ ለብዙዎች የሞቱት አሮሞዎች ናቸው እንጂ ኢትዮጵያውያን አይደሉም። ሰላማዊ ሰልፍም ወጭዎቹ አሮሞ፣ አማራ፣ ምናምን በሚል እንጂ በጋራ አጀንዳ አይደለም። እዚህ ላይ አሁን ለብዙ ልጆቻችን መሞት ምክንያት የሆነው አመጽ ሥሕተት እንደነበር ልናገር እወዳለሁ። ጥያቄው የአሮሞ መሬት በሚል እንጂ የፍትሐዊነት አልነበረም። ጉዳዩን አንዳንዶች እንዳሉት የማንነት ጉዳይም አይደለም። ይህ ጥላን አንዱን ገፍቶ ለሌላው መሬት መስጠ ከሆነ የፍትሀዊነት ጉዳይ ነው። የፍትሐዊነት ጉዳይ ከሆነ ደግሞ አሮሞ ለተባለው ሕዝብ ልጆች ብቻ ሳይሆን ሁሉም በአንድነት ሊጠየቀው የሚገባ ጉዳይ በሆነ ጥያቄውም ጉልበት ባገኘ። ደግሞም ልማት በሚመስል ብዙም ጊዜ እንዳየንው ሆን ተብሎ የሆኑ ቡድኖችን ለመጠቀም ሊሆን ይችላል። ግን አሮሞ ለተባለው ሕዝብ የተለየ ባልሆነ ነበር። እንዲህ አንዱን የሚሰማው ሌላውን ደንታ የማይሰጠው የሕዝብ ጉዳት ብዙ ዓመት የተገነባ ዘረኝነት ውጤት እንደሆነ እናገራለሁ። ዛሬ የዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች አመጸ ተነሳ ከተባለ የዘር ግጭት እንጂ የሕዝብ ጥያቄ ወይም በጋራ የተማሪዎች ጥያቄ አይደለም።

አኖሌና ጨለንቆ ለምን በምኒሊክ ታሪክ ውስጥ ጎልተው እንዲታዩ ተፈለገ; እነዚህ ጦርነቶች የግድ ስለሆነ እንጂ ምኒሊክ ሆን ብለው ያደረጓቸው እንዳልሆነ ግልጽ ነው። እውነት ነው አንድ ሕዝብ ሌላ አካል መጥቶ ሲወረው ራሱን መከላከል ጦርነት መግጠም ትክክለኛ ነው። ጦርነት ደግሞ ሁሌም ጉዳት አለው። ግን ጦርነት በታሪክ ሂደት ተከስቶ በሌላ ጊዜ እንደታሪክነቱ ቢዘከርም የሚነሳ ትውልድ ያንን ታሪክ እያሰበ በቀል የሚያስብበት መሆን ባልተገባው። በአለም ላይ ያሉ አገራት በአብዛኛው ማለት ይቻላል ዛሬ ባላቸው ስፋት ያሉት በጦርነት ነው። አኖሌ ዛሬ ይህ ትውልድ እንደሚነገረው ሐርካ ሙራና ሐርማ ሙራ ተከስቶበት ከሆነ በግፈኝቱ ሊወሳ ይችላል። ተከስቶም ከሆነ ትውልዱን እንደዚያ ያሉ ክስተቶች በሌላ ታሪክ እንዳይደገም ሌላ በጎ አመለካከት እንዲኖረው ማነጻ ሲገባ ቁመኛና በቀለኛ እንዲሆን ማድረግ ባልተገባ ነበር። የሚያሳዝነው አዲሱ ትውልድ ሊያውም ደግሞ ታሪኩ ይመለከተዋል የተባለው የአኖሌ ሕዝብ ብቻ ሳይሆን መላ የአሮሞኛ ተናጋሪው ባልተረጋገጠው የአኖሌ ታሪክ ተበክሏል። ይህንኑ ትውልድን በቁመኝነት መበከል ለማጠናከር

መታሰቢያ በሚል በብዙ ሚሊዮን ገንዘብ ከመቶ ምናምን ዓመት በኋላ ሐውልት ቆሞለታል። ታሪኩ ሆኖ በትክክልም ቢረጋገጥ እንኳን ይህ ትውልድ አሁን ተሰራ በሚባለው ጥላቻን የሚያጸና ሐውልት ባልተደለለም ነበር። ይልቁን በመታሰቢያነትም ቢሆን ለሕዝቡ የሚጠቅም ት/ቤት ወይም ሆስፒታል ማሰብን በተቻለ ነበር። ከመቶ ዓመት በፊት ተደረገ ስለተባለ ታሪክ ይህ ትውልድ ቁመኛ እንዲሆን ተደርጓል። ራሱን ግን ነጻ ማድረግ እንዳይችል አምክነውታል። ያስ ኋላ ቀር በነበረበት ዘመን ነው። ዛሬም ግን ለምን ከዚያ ባልተናነሰ ግፍ ይገደላል። አኖሌ የተባለው ግፍም ዛሬም ድረስ ሊሆኑ ከሚችሉ የጦርነት ግፎች አንዱ ነው። ይህ ግን በምኒሊክ ዕውቅና ሊሆን እንደማይችል ከምኒሊክ ባሕሪ አንጻር እረዳለሁ። ይልቁንም በጦርነቱ የአርሲ ሕዝብ እንደ ተጎዳ ያዩት ምንሊክ በጣም ስለ ሕዝቡ በማዘናቸው ወታደቶቻቸውን ከድል በኋላ መሬቱን እንዳየቀማው አዋጅ አስነግረው ነበር። ይህ እውነት ነው! ዛሬ ኦሮሞ ነኝ እያለ ወገኑን ለሞት ከሚማግደው በላይ ምኒሊክ ኦሮሞም በሉት ሌላ ሕዝብ አሳቢው ናቸው። እውነቱ ይህ ነው! እና ዛሬ ከመቶ ምናምን አመት ነኋላ ይህ ሕዝብ ግፍ ቀረለት; ለዚህም ምኒሊክ ተጠያቂ ናቸው;

ጨለንቆ በምን ሒሳብ እንደ ታሪክ ቁስል እንደሚነሳ አይገባኝም። ልብ በሉ ጨለንቆ ላይ የተዋጉት አቡበከር ዋሬ እንደ ጀግና መታሰባቸው ባልከፋ። ይህን ምኒሊክ ራሳቸው ዛሬ ቢኖሩ በዚህ ቅር እንማይሰኙ እገምታለሁ። የሚኒሊክ ጦርነቶች የአላማ እንጂ ማንንም በጠላትነት የማየት አልነበረም። ምን አልባትም ዋሬ በጦርነቱ ባይሞቱ እንደ ወላይታው ጦና ድል ከተነሱ በኋላ የጨለንቆ መሪ ሆነው ይቀጥሉ እንደነበር እገምታለሁ። የምኒሊክ ዓማና ራዕይ ግልጽና ምንም ሸፍጥ ያለበት አልነበረም።

ሌላው በስፋት በዘመንኛ አቀንቀኞች የሚነሳው ከምኒሊክ በፊት የኦሮሞ ሕዝብ የራሱ ታሪክ፣ አስተዳደር፣ ባሕል የነበረውና ምኒሊክ ሁሉን እንዳጠፋበት ነው። ከሜዳ ተነስቶ ታሪክ አይወራም። ችግሩ የኦሮምኛ ተናጋሪውን ሕዝብ ውስብስብ አሰፋፈርና ማሕበራዊ እውነታዎች በመካድና ሁሉንም ከመዳ ወላቡ ለመቀዳት ዝም ብሎ ኦሮሞ በሚል በአንድ ጎራ መድቦ ለራስ የሚመችን ሕዝብ ለመፈጠር ስለታሰበ ነው። እንግዲህ በምኒሊክ ጠፋ ከተባለው የዚህ ሕዝብ እሴት አንዱ የገዳ ሥርዓት ነው። በምኒሊክ ጊዜ ጨለንቆዎች በገዳ ሥርዓት መምራታቸው እጠራጠራለሁ። ይህ ሕዝብ በዚያን ወቅት አሁንም የእስልምናን እምነት የሚከተል ሲሆን ብዙ ጊዜም ከአረቦች፣ ቱርኮችና ሌሎች ሙስሊም አገራታ ባለው ግንኙነት የአስተዳደር ዘይቤው የነዚህን አገራት የተከተለ ነው። ሌላው ቀርቶ አርሲ የገዳ ሥርዓት ተከታይ ለመሆኑ እጠራጠራለሁ። አብዛኛው የእስልምና እምነት ተከታይ የነበረው የኦሮምኛ ተናጋሪ ሕዝብ የገዳ ሥርዓት ተከታይ እዳልነበረ አውቃለሁ። የልቁንም የገዳ ሥርዓት ለምኒሊክ ቅርብ በሁኑት የሸዋ ኦሮምኛ ተናጋሪ ሕዝብ ዛሬም ድረስ የካሄዳል። የገዳ ልዩ ሥርዓት ዛሬ ድረስ በቦረና ሕዝብ ይካሄዳል። ይህ ባሕላዊ ሥርዓት ለዘመናዊው አስተዳደር ሊያበረክት የሚችለውን አስተዋጾ ብናውቅም እንደነበረ ግን ሊቀጥል እንደማይችልም ይታወቃል።

ለምን ምኒሊክ ላይ ኢላማ ተደረገ ሲባል ማንም መልስ ባይኖረውም ሆን ተብሎ ሕዝቡን ከኢትዮጵያዊነቱ ለመነጠል የምኒሊክን ታሪክ ከትውልድ አእምሮ ውስጥ ማውጣትና በጥላቻ እንዲያየው ማድረግ ሁነኛ ብለሁት እንደሆነ ታስቦበት ነው። በምንም መስፈርት የምኒሊክን ታሪክ ጠንቅቆ የተረዳ ትውልድ አሁን ላሉት ዘረኞች እሽ ብሎ የሚገዛ አይሆንም። እውነታው በምኒሊክ ጊዜ ኦሮምያም በሉት ሌላ ከጥቂት ቦታዎች በስተቀር በአካባቢው መሪዎች ነበር የሚተዳደረው። ጅም በአባ ጅፋር፣ ወለጋ በቦረዳ፣ ሌሎችም እንዲሁ። ይልቁንም ይህ ሥርዓት በሌሎች እንዲተካ ያደረገው የአጼ ኃ/ሥላሴ መንግስት ነው። ለሴረኞቹ ግን የአጼ ኃ/ስላሴ ነገር ብዙም አያሳስባቸው። በተቃራኒው ሴረኞቹ የኦሮምም በሉት፣ ሱማሌ ወይም ሌላ ሕዝብ ከምኒሊክ ጋር የጠበቀ ታሪክ ስላለው በዚህ ሁኔታ እድል ስለማይኖራቸው ሕዝቡን የራሱ ከሆነው ከምኒሊክ ታሪክ መለየት ነበረባቸው። ታሪኩንም አማራ ለሚባለው ሕዝብ ሰጡት። ይህ የዘመናዊው ታሪክ ቅሚያ ነበር። በዚህ ሁሉ ሆን ተብሎ በተሰረረ ትውልዱን ከራሱ ታሪክ ማጣላትና የማንነት መሠረቱን ዜግነቱን በማላላት የጎጥ አመለካከት ኖሮት ከቀበሌው እነዳይወጣ በማድረግ እነሱ እነድልባቸው እየፈነጨበት ባሉ ወገኖች እንደሚዘወር አሁንም አልገባንም።

ከሁሉም የኢትዮጵያ ታሪክ አርም የተባለው ሕዝብ ተወላጅ ከፍተኛ ስልጣን የነበራቸው በምንሊክ ዘመን እንደሆነ ለብዙው የዛሬው ትውልድ አይገባውም። ከላይ በታላቁዊውና ታሪካዊው አደዋ ከጠቀስኳቸው በተጨማሪ በየቦታው አስተዳዳሪ የሆኑትን ሳይጨምር የምንሊክን መንግስት በበላይነት የመሩት የዚህ ሕዝብ ልጆች ነበሩ። የሚኒሊክ አጎት የተባሉት የኃ/ሰላሴ አባት ከላይ የጠቀስኳቸው ራስ መኮንን ወልደ መስቀል ጉዲሳ፣ ሀብተጊዮርጊስ ቢነግዴ (አባ መላ)፣ ራሳቸው ጣይቱ ብጡል በምንሊክ መንግስት ከፍተኛውን ቦታ ከያዙትና አገሪቷን የመሯት እንደሆነ ይታወቃል። በዚህ ሁሉ ግን የአሮምኛ ተናጋሪው ሕዝብ ብዙ በደል ነበረበት። የምንሊክ ሥርዓት ግን በተቃራኒው ይህንን በደል የተዋጋ ነበር። ችግሩ በቤተክርስቲያን ተስግስገው ካሉ ጠንቋይ ደብተራዎች እና ሌሎች በፊትም ያሉ ከምንሊክም በኋላ እንደልባቸው በሁኑ አደገኛ ቡድኖች ይህ ሕዝብ እንደተበደለ አያውቅም። ይልቁንም የራሱ የሆነውን ምንሊክና ታሪኩን እነዲጥል ተደርጓል። ኢያሱ በምንሊክ ለንግስና ሲመረጥ ምንሊክ አስበውት የነበረው አሳቸው የጀመሩትን የአሮምኛ ተናጋሪውም ሆነ ሌላውን ሕዝብ በፍትሐዊነት ያገለግላል ብለው ነበር። ኢያሱም የቱንም ያህል ወጣት ቢሆኑም አያታቸው ምንሊክ የመከሯቸውን ነበር የጀመሩት። ኢያሱም ግን በአደገኛ ደብተራዎችና ሴረኞቹ ወደቁ። ይህ ትውልድ ከዚህ እወነት ተጋረዷል። ጠላቶቹ የነገሩትን እየሰማ ራሱን አጥቷል ብዬ አስባለሁ። ይህ እኔ ያወቅኩት እውነት ነው። የሄ እውነት አይደለም የሚል ቢኖር ልታረም ፍቃደኛ ነኝ። አመሰግናለሁ!!